

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๐/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกใหญ่เกี่ยวกับหนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดิน
ให้ปลูกสร้างอาคารในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางกอกใหญ่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานเขตบางกอกใหญ่เพื่อขอ
ถ่ายเอกสารหนังสือของนาย ส. และนาย ม. เจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๙๖๗ แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ ที่อนุญาตให้
พันจำเอก ข. ก่อสร้างอาคารในที่ดินดังกล่าว

สำนักงานเขตบางกอกใหญ่มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดย
อ้างว่า พันจำเอก ข. ผู้มีประโยชน์ได้เสียในเอกสารดังกล่าวได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์
ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์ คำสั่ง
สำนักงานเขตบางกอกใหญ่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกใหญ่ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ พันจำเอก ข. ได้มีหนังสือขออนุญาตก่อสร้างอาคารใน
ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๙๖๗ แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ มีนาย ส. และนาย ม. เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน แต่หนังสือ
ยินยอมให้ปลูกสร้างอาคารในที่ดินดังกล่าวมีลายมือชื่อนาย ส. เพียงคนเดียว สำนักงานเขตบางกอกใหญ่จึงไม่อนุญาตให้
ปลูกสร้างอาคารและแจ้งให้พันจำเอก ข. ดำเนินการให้นาย ม. ยินยอมให้ปลูกสร้างอาคารในที่ดินก่อน พันจำเอก ข. จึงอุทธรณ์
คำสั่งสำนักงานเขตบางกอกใหญ่ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์กรมโยธาธิการ ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของ
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ต่อมาวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอคัดสำเนาหนังสือยินยอมให้
ปลูกสร้างอาคารในที่ดินของนาย ส.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกใหญ่ชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สรุปว่าสำนักงานเขตบางกอกใหญ่ได้มีหนังสือสอบถามความยินยอมจากพันจำเอก ข. และได้รับแจ้งเป็นหนังสือลงวันที่ ๑๔
มกราคม ๒๕๕๑ ว่าไม่ยินยอมให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาหนังสือดังกล่าว สำนักงานเขตบางกอกใหญ่จึงไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์
คัดสำเนาหนังสือตามคำร้องขอ

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่าที่ดินแปลงที่พันจำเอก ข. ขออนุญาตปลูกสร้างนั้นนาย ส. และนาย ม. เป็น
เจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ผู้อุทธรณ์ติดใจสงสัยว่าลายมือชื่อในหนังสือยินยอมให้ปลูกสร้างอาคารของนาย ส. อาจเป็นลายมือ
ชื่อปลอม เนื่องจากพันจำเอก ข. ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารในวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่นาย ส. เสียชีวิตตั้งแต่วันที่
๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงไม่น่าเชื่อว่านาย ส. ได้ลงลายมือชื่อในหนังสือยินยอมนั้น ประกอบกับผู้อุทธรณ์เคยเห็นลายมือชื่อนาย ส.
ในหนังสือยินยอมแล้ว พบว่ามีลักษณะไม่เหมือนลายมือชื่อนาย ส. ที่ปรากฏในเอกสารต่างๆ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้จัดการมรดก
ของนาย ส. จึงประสงค์จะคัดสำเนาหนังสือยินยอมให้ปลูกสร้างอาคารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบลายมือชื่อนาย ส. หากเป็น

ลายมือชื่อปลอมก็จะดำเนินการตามสมควรแก่กรณีเพื่อปกป้องประโยชน์ของทายาทนาย ส. ทุกคน

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการมรดกของนาย ส. ตามคำสั่งศาลจังหวัดตลิ่งชันและเป็นผู้พิทักษ์นาย ม. ผู้เสมือนไร้ความสามารถตามคำสั่งศาลจังหวัดนครปฐมแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จึงมีสิทธิตามกฎหมายที่จะตรวจสอบและดูแลประโยชน์ของทายาทและผู้เสมือนไร้ความสามารถ การที่พันเจ้าเอก ข. ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารในที่ดินทรัพย์สินมรดกซึ่งผู้เสมือนไร้ความสามารถถือกรรมสิทธิ์ร่วมย่อมมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของทายาทและผู้เสมือนไร้ความสามารถ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิที่จะตรวจสอบความแท้จริงของหนังสือยินยอมให้ปลูกสร้างอาคารในที่ดินอันเป็นการจัดการทรัพย์สินมรดกโดยทั่วไป และเป็นการรักษาประโยชน์ของผู้เสมือนไร้ความสามารถ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควรตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตบางกอกใหญ่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุนยะวัฒน์

กรรมการ

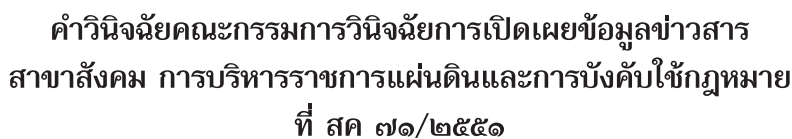
นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ผู้ถือหุ้น :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบางศรีดี จังหวัดนนทบุรี

ผู้ถือหุ้นจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางศรีดี

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัดชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สรุปว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบางคูวัดพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่สามารถยอมความกันได้ และหากเปิดเผยหนังสือ
ร้องเรียน อาจก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทหรือเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อผู้ร้องเรียน ประกอบกับผู้ร้องเรียน
ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนต่อบุคคลอื่นจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอทราบ

ഇല്ല

กฎหมาย การที่ผู้อุทธรณ์ขอทราบชื่อผู้ร้องเรียนจึงไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องร้องเรียน รวมทั้งไม่มีประเด็นอื่นใดที่ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องทราบว่าใครเป็นผู้ร้องเรียน การที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางคูรัดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบด้วยเหตุผลแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๒/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าวเกี่ยวกับคำขอเปลี่ยนชื่อตัว
และรายการเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตลาดพร้าว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานเขตลาดพร้าวจำนวน ๒ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้
๑. หนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๑ ขอคัดสำเนาคำขอเปลี่ยนชื่อตัว (ข.๑) ของนาง ก. พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
๒. หนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ ขอคัดสำเนาคำขอมีบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.๑) ของนาย ข. พร้อม
รับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักงานเขตลาดพร้าวมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่
๗ มกราคม ๒๕๕๑ โดยให้เหตุผลว่าคำขอเปลี่ยนชื่อตัว (ข.๑) ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงาน
ของรัฐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลไม่ได้ ตามมาตรา ๒๔
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้มีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่าผู้ขอคัดสำเนารายการบัตรประจำตัวประชาชนควรจะต้องมีประโยชน์ได้เสีย
โดยตรงมิใช่โดยอ้อม

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตลาดพร้าว คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่
เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สืบเนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อ
เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลโชคชัยให้ดำเนินคดีแก่อนาง ก. ฐานหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา และขอคัดสำเนา
คำขอเปลี่ยนชื่อตัว (ข.๑) ของนาง ก. เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๕ และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง
โดยมีเหตุผลว่าต้องการนำลายมือชื่อในคำขอไปเป็นพยานเอกสารในคดีดังกล่าว

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สืบเนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาล
โชคชัย ให้ดำเนินคดีแก่อนาย ข. ฐานส่งเสียงดังรบกวนในเวลากลางคืนและทำให้เสียทรัพย์ และได้ขอคัดสำเนาภาพถ่าย
บัตรประจำตัวประชาชนของนาย ข. พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดี ซึ่งสำนักงานเขตลาดพร้าว
ได้ดำเนินการให้ตามคำขอแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอคัดสำเนาคำขอมีบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.๑) ของนาย ข. พร้อม
รับรองสำเนาถูกต้อง โดยมีเหตุผลว่าเพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดีที่แจ้งความร้องทุกข์ไว้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานเขตลาดพร้าวชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ตามรายการที่ ๑ ว่าสำนักงานเขตลาดพร้าวพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีนี้ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบใดอนุญาตให้ดำเนินการได้
เว้นแต่เจ้าของหนังสือสำคัญแสดงการเปลี่ยนชื่อตัวมอบหมายเป็นหนังสือแก่บุคคลอื่นมาขึ้นคำร้องขอคัดและรับรองสำเนาได้

ทั้งนี้ตามหนังสือสั่งการของกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๒/๒๗๒๖๘ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ประกอบกับในคำขอเปลี่ยนชื่อตัว (ข.๑) มีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ฐานะการเงิน สุขภาพ และความเชื่อ ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ขอเปลี่ยนชื่อ และไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นในคดีหมิ่นประมาท ไม่มีลายมือที่จะนำไปพิสูจน์เปรียบเทียบ มีเพียงลายมือชื่อของผู้ขอเปลี่ยนชื่อนั้น หากต้องการนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานก็ควรขอให้ศาลออกหมายเรียก สำนักงานเขตลาดพร้าวไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้เนื่องจากเกรงว่าอาจถูกเจ้าของข้อมูลข่าวสารดำเนินคดีต่อศาล ทั้งนี้สำนักงานเขตลาดพร้าวไม่ได้แจ้งให้นาง ณ. ทราบเพื่อให้ความยินยอมหรือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพราะเกรงว่าจะเกิดปัญหากระทบกระทั่งกับผู้อุทธรณ์

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ชี้แจงว่าจากการสอบถามผู้อุทธรณ์ด้วยวาจาถึงความประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสาร ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลในคำขอมีบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.๑) ไปดำเนินคดีแก่นาย ข. ฐานแจ้งความเท็จเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สำนักงานเขตลาดพร้าวพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี ประกอบกับสำนักงานเขตลาดพร้าวได้มีหนังสือสอบถามสถานีตำรวจนครบาลโชคชัยแล้วได้รับแจ้งว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้คำขอมีบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.๑) ของนาย ข. เพื่อประกอบการดำเนินคดีแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นประโยชน์ต่อรูปคดีของผู้อุทธรณ์ และอาจมีผลกระทบต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลจึงปฏิเสธการเปิดเผย

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอคัดสำเนาคำขอเปลี่ยนชื่อตัว (ข.๑) ของนาง ก. เพื่อนำลายมือชื่อในคำขอไปเป็นพยานเอกสารในคดีที่ผู้อุทธรณ์แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลโชคชัยให้ดำเนินคดีแก่นาง ก. ฐานหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ด้วยการโฆษณา แม้คดีดังกล่าวศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว เนื่องจากนาง ก. ให้การรับสารภาพ แต่ผู้อุทธรณ์ยังต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดีกับนาง ก. ในเรื่องอื่นๆ ส่วนกรณีข้อคัดสำเนาคำขอมีบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.๑) ของนาย ข. เพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดีให้ศาลเห็นว่านาย ข. เป็นบุคคลไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากแจ้งความเท็จเกี่ยวกับการประกอบอาชีพต่อสำนักงานเขตลาดพร้าวและสำนักงานประกันสังคม โดยผู้อุทธรณ์เคยร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจขอข้อมูลดังกล่าวจากสำนักงานเขตลาดพร้าวแล้วแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิเสธโดยอ้างว่าไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการมีรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ ฐานะการเงิน สุขภาพ และความเชื่อ อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลทำให้ล่วงล้ำหรือในขณะนั้นมิได้ และกรณีไม่มีเหตุยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งจากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่านาง ก. และนาย ข. เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือไว้แต่อย่างใด อีกทั้งบทบัญญัติในมาตรา ๒๔ ก็มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการสอบถามความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลไว้ดังเช่นมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันซึ่งบัญญัติไว้โดยชัดแจ้ง คณะกรรมการฯ เห็นว่าการที่สำนักงานเขตลาดพร้าวปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

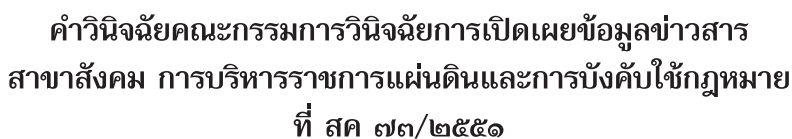
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต จันทะลิมา

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ผู้ทูลรณ :
 หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์

๑. หลักเกณฑ์การประเมินการพิจารณาความดีความชอบ
๒. สรุปผลการตัดสินการพิจารณาความดีความชอบ
๓. เหตุผลในการตัดสินการพิจารณาความดีความชอบ
๔. บันทึกการประชุมคณะกรรมการการประเมินความดีความชอบเกี่ยวกับการประเมินการพิจารณาความดีความชอบ
๕. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการพิจารณาความดีความชอบ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่ง
ของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์

ผู้อุทธรณ์สงสัยในการให้คะแนนประเมินความดีความชอบเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนของวิทยาลัย จึงได้ใช้สิทธิขอขอล

ในส่วนของตนในรอบปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ปีงบประมาณ ๒๕๔๙ และปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ในครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ จำนวน ๕ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากวิทยาลัย โดยในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจการประเมินความดีความชอบในรอบปีงบประมาณ ๒๕๔๘ และรอบปีงบประมาณ ๒๕๔๙ ดังนั้น ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการมีเพียงในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เท่านั้น ซึ่งผู้แทนวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์พิจารณาเห็นว่า หากผู้อุทธรณ์ต้องการเพียงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น วิทยาลัย สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ต่อมาวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๒๔.๑๑/๗๕๕ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แจ้งว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ - ๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๕ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีอยู่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบเพื่อเลื่อนขั้น เงินเดือนของผู้อุทธรณ์ในรอบปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ในรายการที่ ๑ - ๔ ให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบแล้ว ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นใน การพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ซึ่งวิทยาลัยแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่คำขอนั้น ไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณา ของคณะกรรมการ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีอยู่จริง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นควรให้ ยกอุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยก อุทธรณ์ในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๔/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครู ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนหนองม่วงวิทยา รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชัยบาดาลพิทยาคม มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๐.๐๑๐๐๒/๕๐ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์เพื่อนำไปดำเนินการแก้ไขข้อกล่าวหาตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ลับ ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๘ รายการ ได้แก่

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ประกอบด้วย นาย ว. เป็นประธานกรรมการ นาย ข. เป็นกรรมการ นาย น. เป็นกรรมการและเลขานุการ
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ประกอบด้วย นาย ว. เป็นประธานกรรมการ นาย ส. เป็นกรรมการ นาย ย. เป็นกรรมการและเลขานุการ
๓. คำให้การของพยานทุกปาก
๔. คำให้การของผู้อุทธรณ์
๕. รายงานการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ
๖. การสรุปความเห็นของคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริง ทั้ง ๒ ชุด
๗. การสรุปความเห็นของผู้มีอำนาจสั่งการ
๘. เอกสารหลักฐาน รายงานการสรุปข้อเท็จจริงทั้งหมด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๓๐/๓๕ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอรายการที่ ๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอรายการที่ ๑ – ๓ และรายการที่ ๕ – ๘ โดยให้เหตุผลว่า เรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๓๐.๐๑๐๐๒/๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า เพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่า ผู้บริหารโรงเรียนหนองม่วงวิทยามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมไปมีความสัมพันธ์ชู้สาวกับครูอัตราจ้าง ยัดเยียดข้อหาต่างๆ กับครูที่ไม่เป็นฝ่ายเดียวกันและเลือก

ปฏิบัติ เด็กไม่ค่อยได้เรียนได้สอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ มีคำสั่ง ลับ ที่ ๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยมีนาย ว. เป็นประธานกรรมการ นาย ข. เป็นกรรมการ และนาย น. เป็นกรรมการและเลขานุการ และคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยสอบพยานบุคคล และผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๓ ราย รวมทั้งผู้ถูกร้อง แล้วเห็นว่า พยานบุคคลให้การสอดคล้องไปในทำนองเดียวกันสรุปข้อเท็จจริงได้ว่า ไม่เชื่อว่าผู้อำนวยการโรงเรียนหนองม่วงวิทยามีความสัมพันธ์ชู้สาวกับครูอัตราจ้างแต่อย่างใด การบริหารจัดการงานของ ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองม่วงวิทยาไม่มีการเลือกปฏิบัติ เนื่องจากนักเรียนใช้ถ้อยคำว่า ครูไม่ได้ปล่อยให้ชั่วโมงการเรียนการสอนว่างเลย จึงเห็นควรยุติเรื่อง และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ มีคำสั่งให้ยุติเรื่องแล้ว

ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหลายประการได้แก่

๑. สร้างความแตกแยกในหมู่คณะ
๒. ไม่ให้เกียรติผู้ร่วมงาน
๓. เรื่องเลวร้ายเกิดขึ้นในโรงเรียนไม่หยุด
๔. จัดสรรงบประมาณไม่เป็นธรรม
๕. ใช้เงินสวัสดิการอย่างฟุ่มเฟือย
๖. ใช้รถตู้ของโรงเรียนในกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับนักเรียน โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัย
๗. ครูหวาดระแวงจะหาความยุติธรรมไม่ได้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยมีนาย ว. เป็นประธานกรรมการ นาย ส. เป็นกรรมการ และนาย ย. เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาดำเนินการพยานบุคคลและพยานเอกสารแล้วเห็นว่ามิมีมูลในบางประเด็น และไม่มีมูลในบางประเด็นผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ พิจารณาแล้วมีคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม กรณีที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างว่า มีคณะครูจำนวนหนึ่งสร้างความแตกแยกในหมู่คณะ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งสองฝ่าย

๒. ให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง กรณีที่ผู้ถูกร้องถูกกล่าวหาว่า สร้างความแตกแยก เนื่องจากมีมูลตามที่ถูกร้องกล่าวหา

๓. กรณีที่ผู้ถูกร้องถูกกล่าวหาในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมของผู้อำนวยการในเรื่องชู้สาวกับพนักงานราชการ ยังเป็นประเด็นสงสัย ไม่มีข้อมูลชัด แต่เพื่อเป็นการป้องกันไว้ว่ากล่าวตักเตือน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องในกรณีที่ถูกกล่าวหาดังกล่าว ผู้ถูกร้องได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาผู้ถูกร้องตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ลับ ที่ ๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ลับ ที่ ๑๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เพื่อนำไปดำเนินการแก้ไขข้อกล่าวหาตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ลับ ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๘ รายการ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ เปิดเผยให้แก่ผู้ถูกร้องเฉพาะรายการที่ ๔ คือ คำให้การของผู้ถูกร้อง และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องยื่นขอรายการที่ ๑ – ๓ และรายการที่ ๕ – ๘ ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสภาสังคมฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๓๐/๖๙ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งว่า ปัจจุบันผู้ถูกร้องได้ดำเนินคดีฟ้องร้องกับผู้ร้องเรียนอยู่ที่ศาลจังหวัดชัยบาดาล ส่วนการดำเนินการทางวินัยอยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสภาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องยื่นขอ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๒ ปฏิเสธการเปิดเผย

ทั้ง ๗ รายการ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ใน ๒ กรณี คือ กรณีตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ ลับ ที่ ๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และกรณีตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ ลับ ที่ ๑๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ การสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ ลับ ที่ ๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ มีคำสั่งให้ยุติเรื่องแล้ว การเปิดเผยจึงไม่อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการถูกร้องเรียนจึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของตน ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ – ๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ ปกปิดชื่อและข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน และบุคคลที่อาจได้รับความเสียหายไว้ได้ เพื่อมิให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน หรือกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลนั้น

ส่วนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ ลับ ที่ ๑๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ การสืบสวนข้อเท็จจริงจะดำเนินการเสร็จแล้ว ปรากฏผลการสืบสวนว่า มีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรงในบางประเด็น และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ เพื่อสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ในมูลกรณีที่ถูกกล่าวหา และขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอรายการที่ ๒ สามารถเปิดเผยได้ ส่วนรายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ – ๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับคำสั่งฉบับดังกล่าว การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้นการที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ กับรายการที่ ๕ – ๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ ลับ ที่ ๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานหรือบุคคลที่อาจได้รับความเสียหายไว้ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอรายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ – ๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพบุรี เขต ๒ ลับ ที่ ๑๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์มะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

นายขจัตถ์ บุษพัฒน์

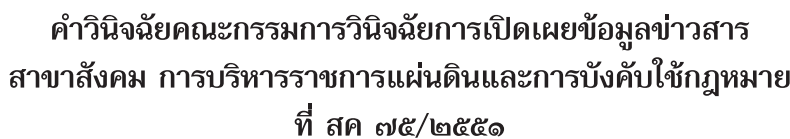
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ผู้ทรรณ :

หน่วยงานของรจที่รับผดชอบ : สำนักงานสาธาณสุขจังหวดสมทราคร

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนของระดับ ๘ ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งอยู่ในระดับ ๗

๓. สำเนาเอกสารแบบประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ ครั้งที่ ๑ ของปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ของผู้อุทธรณ์นั้น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ไม่สามารถให้ได้เช่นเดียวกับของปีงบประมาณ ๒๕๔๖ เนื่องจากในช่วงต้นปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ได้มีการปรับเปลี่ยนผู้รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่ จึงไม่สามารถค้นหาเอกสารดังกล่าวได้

๔. สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเงินรางวัลตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครที่จ่ายในปี ๒๕๔๘ (พิจารณาจากผลงานตามยุทธศาสตร์ฯ ปี ๒๕๔๗) ของผู้อุทธรณ์ซึ่งยังมิได้รับรองสำเนาถูกต้อง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ได้รับรองสำเนาถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยพร้อมหนังสือนี้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๒.๑ และรายการที่ ๒.๒ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางตามคำฟ้องลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ ขอให้ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้กระทรวงสาธารณสุขสั่งการให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครลงนามในแบบประเมินบุคคลและผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว ตำแหน่งเลขที่ ๔๐๕๓๘ ซึ่งศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ รับคำฟ้องของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณา เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๕๐/๒๕๕๐ แล้ว ผู้อุทธรณ์เคยร้องขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครเพื่อนำไปเป็นหลักฐานประกอบการดำเนินคดีต่อศาลปกครอง แต่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๓๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ให้ยกอุทธรณ์ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครอีกครั้งหนึ่งตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ รวม ๔ รายการ แต่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์เพียงบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒.๑ รายละเอียดแนบท้ายการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการระดับ ๘ ทุกคนในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าข้าราชการระดับ ๘ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครแต่ละคนได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนกี่ขั้น แต่ไม่ต้องการทราบอัตราเงินเดือนของแต่ละคน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๒.๑ และรายการที่ ๒.๒ ได้แก่

๑. มติการประชุมคณะกรรมการผู้รับผิดชอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครทุกครั้งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยการขอข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร กรณีของนาย ว.

๒. สำเนาบัญชีรายละเอียดแนบท้ายการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการระดับ ๘ ทุกคนภายในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร ของปีงบประมาณ ๒๕๔๖ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๕๐

๓. สำเนาเอกสารแบบประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ ครั้งที่ ๑ ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่อย่างใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒ เป็นข้อมูลการเงินเดือนของข้าราชการรายอื่น เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร จึงไม่มีเหตุผลที่จะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๓ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครแจ้งว่า ไม่สามารถค้นหาเอกสารดังกล่าวได้ เนื่องจากการปรับเปลี่ยนผู้รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒.๑ และรายการที่ ๒.๒ ให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๖/๒๕๕๑

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมและกรมสอบสวนคดีพิเศษ**
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการ ตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ส่วนคดีการเงินการธนาคาร ๒ สำนักคดีการเงินการธนาคาร กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒/๕๔๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรม และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒/๕๙๐ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร้องขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ (ตามที่กระทรวงยุติธรรมมีคำสั่ง ที่ ๖๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง)

๒. หนังสือกระทรวงยุติธรรม ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๒๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขอให้ดำเนินการทางวินัย

๓. หนังสือของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง สำนักงานกิจการยุติธรรม ที่ ยธ๐๙๐๔/๑๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐

๔. หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กองการเจ้าหน้าที่ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๗๑๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง รายงานการสอบข้อเท็จจริง ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

๕. หนังสือของผู้อุทธรณ์ ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เรื่อง ขอความเป็นธรรม ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงอีกครั้งหนึ่งก่อนออกคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๓๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเป็นเท็จ ซึ่งเดิมผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่ต่อมากรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่ง ที่ ๔๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยให้ถอนชื่อผู้อุทธรณ์จากการเป็นผู้ถูกกล่าวหา กรณีจึงถือว่าขณะนี้ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเรื่องลับ หากเปิดเผยในขณะนี้อาจทำให้การสอบสวนไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น ในขั้นนี้จึงเห็นควรไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๑ – ๔ ส่วนข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๕ นั้น อยู่ในความครอบครองของกรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงไม่อาจพิจารณาอนุญาตได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕ (๒)

กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๑๔/๑๗๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาแล้วไม่สามารถให้เอกสารลำดับที่ ๑ – ๓ เนื่องจากเป็นเอกสารที่กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้ดำเนินการและเป็นเจ้าของต้นเรื่องทั้งหมด จึงอยู่ในความครอบครองของกระทรวงยุติธรรม ผู้อุทธรณ์ต้องประสานขอเอกสารดังกล่าวจาก

กระทรวงยุติธรรมโดยตรง ส่วนเอกสารลำดับที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) ประกอบกับคำวินิจฉัย ที่ สด ๒๖/๒๕๔๕ แล้วไม่สามารถให้ได้เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นเพียงบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ โดยเป็นการประมวลข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการพิจารณาลงโทษทางวินัยเท่านั้น เป็นเพียงความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐไม่กระทบต่อสถานะภาพของสิทธิและหน้าที่ หากเปิดเผยอาจจะเกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัยในการเสนอความเห็น ซึ่งควรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เอกสารลำดับที่ ๔ เป็นเอกสารรายงานข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับผู้ถูกระงับ โดยตรง จึงเป็นเอกสารที่ผู้ถูกระงับเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ย่อมกระทบสิทธิของผู้ถูกระงับ สามารถเปิดเผยเอกสารดังกล่าวให้ผู้ถูกระงับทราบได้ เอกสารลำดับที่ ๕ เป็นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมที่ผู้ถูกระงับเป็นผู้จัดทำขึ้นเองเอกสารดังกล่าวย่อมอยู่ในความครอบครองของผู้ถูกระงับ ผู้ถูกระงับจึงไม่จำเป็นต้องขอตรวจดูและขอรับสำเนาเอกสารดังกล่าว

ผู้ถูกระงับมีหนังสือ ๒ ฉบับ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ผู้ถูกระงับคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางกรม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้ถูกระงับ ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า เรื่องที่ผู้ถูกระงับอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นการร้องขอข้อมูลข่าวสารอย่างเดียวกัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม และข้อเท็จจริงมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน จึงให้รวมเรื่องอุทธรณ์ทั้งสองเรื่องพิจารณาวินิจฉัยเป็นเรื่องเดียวกัน โดยปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กลุ่มงานตรวจสอบภายในระดับกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๘ เสนอปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีได้ตรวจเอกสารการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษพบว่า มีการสำแดงเอกสารการเบิกจ่ายเป็นเท็จหลายรายการและหลายคณะจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงมีคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๖๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ปรากฏผลการสอบข้อเท็จจริงพบว่า มีเจ้าหน้าที่ที่มีมูลกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติตนโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๖๒ ราย รวมทั้งผู้ถูกระงับด้วย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๒๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ แจ้งให้กรมสอบสวนคดีพิเศษแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๙ ราย รวมทั้งผู้ถูกระงับ ซึ่งเป็นบุคคลที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สอบปากคำพยานบุคคลไว้แล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลในส่วนของเจ้าหน้าที่ที่เหลืออีกจำนวน ๕๓ รายด้วย ผู้ถูกระงับมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเป็นธรรม ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ขอให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนลงนามในคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แต่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่ง ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่ทั้ง ๙ ราย ตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมชี้มูลความผิดให้ทราบ และให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวทำการสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕๓ ราย ตามบัญชีรายชื่อท้ายรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงด้วยแล้ว รวมทั้งมีคำสั่งที่ ๔๔๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ให้พักราชการผู้ถูกระงับตั้งแต่วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ต่อมาคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๖๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๙๐๔/๑๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรมว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้เพิ่มเติมแล้ว ปรากฏว่ามีความคลาดเคลื่อนในรายชื่อของเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๗๑๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้กรมสอบสวนคดีพิเศษแก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยให้ตัดชื่อผู้ถูกระงับออกจากการเป็นผู้ถูกกล่าวหา และมีคำสั่ง ที่ ๔๕๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗

อันวาคม ๒๕๕๐ ให้เพิกถอนคำสั่งพักราชการผู้อุทธรณ์และให้ผู้อุทธรณ์กลับมาปฏิบัติราชการในตำแหน่งและสังกัดเดิม หลังจากนั้น สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมมีหนังสือถึงกรมสอบสวนคดีพิเศษว่า เมื่อพิจารณาจากรายงานเพิ่มเติมของ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้ว แม้จะไม่ใช่เหตุให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเสียไป แต่มี ผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือในข้อเท็จจริงดังกล่าว และอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาารู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงเห็นควรมีการ ทบทวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเพื่อให้เกิดข้อเท็จจริงที่ถูกต้องชัดเจน พร้อมทั้งเห็นควรยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยเร็ว กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ ให้ยกเลิกคำสั่ง กรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง เจ้าหน้าที่ยกเลิกคำสั่ง ๙ ราย และสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่อีก ๕๓ ราย รวมทั้งยกเลิกคำสั่ง กรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๔๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้อุทธรณ์ เห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยไม่มีมูลความจริง และต้องถูกพักราชการ ระหว่างนั้น เมื่อข่าวสารได้แพร่หลายออกไปเนื่องจากกรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีการแถลงข่าวเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนดังกล่าวด้วย เป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย แม้ต่อมาจะได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยและคำสั่งให้พักราชการกับผู้อุทธรณ์แล้วก็ตาม นอกจากนี้การถูกคำสั่งให้พักราชการเป็นเหตุให้ในช่วงระยะเวลาที่ ถูกพักราชการผู้อุทธรณ์ไม่สามารถรับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่งได้แม้ว่าจะมีการยกเลิกคำสั่งดังกล่าวไปแล้ว ผู้อุทธรณ์ จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการ ต่อสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ แต่สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทุกรายการ ส่วนกรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๓ และรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางฯ ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวง ยุติธรรมชี้แจงว่า แม้จะมีคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๙ ราย และสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่อีก ๕๓ รายแล้ว แต่ขณะนี้สำนักงานปลัดกระทรวง ยุติธรรมอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบว่ามิได้มีมูลความผิดประการใดที่จะต้อง ดำเนินการทางวินัยในเรื่องนี้อย่างใดต่อไปหรือไม่ การดำเนินการเรื่องนี้จึงยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๔ ได้

ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้จัดทำและกำหนดขึ้นความลับไว้ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจา และมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารศาลากลางฯ ว่า เอกสารลำดับที่ ๕ ตามหนังสืออุทธรณ์ นอกจากหนังสือที่ระบุไว้ในหนังสืออุทธรณ์แล้ว ยังรวมถึง หนังสือที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้แจ้งเรื่องดังกล่าวไปยังกระทรวงยุติธรรม และหนังสือหรือบันทึกสั่งการของปลัด กระทรวงยุติธรรมเมื่อได้รับแจ้งเรื่อง ว่าให้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๙ ราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์ และ สืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕๓ ราย แม้กรมสอบสวนคดีพิเศษจะมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่ จำนวน ๙ ราย และสืบสวนข้อเท็จจริง ขยายผลถึงเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕๓ รายแล้ว แต่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมยังดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่อง ดังกล่าวเพิ่มเติม การดำเนินการทางวินัยเรื่องดังกล่าว จึงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการ ที่ ๑ – ๓ ในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย อย่างไรก็ตาม การที่กรมสอบสวนคดีพิเศษอ้างว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๓

เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้จัดทำขึ้นและกำหนดชั้นความลับไว้ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๒ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษมีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองและตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลจัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุนำห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป ดังนั้น กรณีนี้กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงต้องส่งคำขอของผูุ้ทธรณ์ให้สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณามีคำสั่ง จึงจะเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามนัยบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๔ กรมสอบสวนคดีพิเศษได้เปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีเหตุผลที่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผูุ้ทธรณ์

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๕ คือ หนังสือของผูุ้ทธรณ์ ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เรื่อง ขอความเป็นธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมแจ้งว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของกรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงไม่อาจพิจารณาอนุญาตได้ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ส่งหนังสือของผูุ้ทธรณ์ดังกล่าวให้สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณาด้วย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์จัดทำขึ้นเอง จึงไม่มีเหตุผลที่จะไม่เปิดเผยให้แก่ผูุ้ทธรณ์ ส่วนหนังสือที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้แจ้งเรื่องขอความเป็นธรรมของผูุ้ทธรณ์ดังกล่าวไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และหนังสือหรือบันทึกสั่งการของปลัดกระทรวงยุติธรรมสั่งการในเรื่องดังกล่าว ซึ่งผูุ้ทธรณ์แจ้งและมีหนังสือเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ปรากฏว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ยังมิได้ยื่นขอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ และหน่วยงานทั้งสองยังมิได้ปฏิเสธการเปิดเผย จึงไม่เป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ และให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๕ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผูุ้ทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๓ และข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ขอเพิ่มเติมในชั้นอุทธรณ์ คือ หนังสือที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้แจ้งเรื่องของผูุ้ทธรณ์ตามหนังสือของผูุ้ทธรณ์ ที่ ยธ ๐๘๐๓.๒.๒ /๔๗๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และหนังสือหรือบันทึกสั่งการของปลัดกระทรวงยุติธรรมสั่งการในเรื่องดังกล่าว ให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายสีหาญ โตมรศักดิ์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๗/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมและกรมสอบสวนคดีพิเศษ
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการ ตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม มีหนังสือ จำนวน ๒ ฉบับ ถึง ปลัดกระทรวงยุติธรรม และอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ แจ้งกรณีกรมสอบสวนคดีพิเศษมีคำสั่ง ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีมีผู้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๙ คน กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนี้

๑. หนังสือผู้อุทธรณ์ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรมว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

- ๑.๑ คำสั่งกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้
- ๑.๒ สำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๐
- ๑.๓ สำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ (ถ้ามี)
- ๑.๔ สำเนาหนังสือ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๒๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐
- ๑.๕ บัญชีรายชื่อข้าราชการจำนวน ๕๓ ราย แนบท้ายรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง
- ๑.๖ รายงานการประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติทุกครั้ง
- ๑.๗ หนังสือ ที่ ยธ ๐๒๑๐/๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เรื่อง การตรวจสอบรายชื่อข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ

๒. หนังสือผู้อุทธรณ์ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ และด่วนที่สุด ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการ ได้แก่

- ๒.๑ คำสั่งกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้
- ๒.๒ สำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๐
- ๒.๓ สำเนารายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ (ถ้ามี)
- ๒.๔ สำเนาหนังสือ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๒๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐
- ๒.๕ บัญชีรายชื่อข้าราชการจำนวน ๕๓ ราย แนบท้ายรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง
- ๒.๖ รายงานการประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และมติทุกครั้ง
- ๒.๗ หนังสือ ที่ ยธ ๐๒๑๐/๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เรื่อง การตรวจสอบรายชื่อข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ

๒.๘ คำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๔๕๔/๒๕๕๐ เรื่อง การแก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๔๕๕/๒๕๕๐ เรื่อง ให้พ้นตำรวจเอก ม. กลับมาปฏิบัติราชการในตำแหน่งและสังกัดเดิม

๒.๙ ขอทราบรายละเอียดข้อกล่าวหาและรายละเอียดพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของผู้ถูบทรม

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ลับด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๔๔ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้ถูบทรมว่า ข้อมูลที่ผู้ถูบทรมขอมาดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีการเบิกจ่ายค่าเดินทางไปราชการเป็นเท็จ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวทั้งหมดอาจจะทำให้การสอบสวนไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น ในชั้นนี้จึงให้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูบทรมโดยให้ลบหรือปกปิดรายชื่อบุคคลหรือข้อความอันอาจทำให้ทราบถึงบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังต่อไปนี้

๑. คำสั่งกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

๒. สำเนารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ เฉพาะที่เกี่ยวข้อง

๓. สำเนาหนังสือ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๒๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ เฉพาะที่เกี่ยวข้อง

สำหรับข้อมูลตามลำดับที่ ๑.๓, ๑.๕ และ ๑.๖ นั้น ไม่มีอยู่ในความครอบครองของกระทรวงยุติธรรม ส่วนข้อมูลลำดับที่ ๑.๗ เป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้ถูบทรม จึงไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๕ (๒)

กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๔๑๔/๑๗๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้ถูบทรมว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาแล้วไม่สามารถให้เอกสารตามข้อ ๒.๑ – ๒.๗ ได้เนื่องจากเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของกระทรวงยุติธรรม ผู้ถูบทรมต้องประสานขอเอกสารดังกล่าวจากกระทรวงยุติธรรมโดยตรงประกอบกับเอกสารตามข้อ ๒.๔ – ๒.๕ ให้ไม่ได้เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นเพียงบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ โดยเป็นการประมวลข้อเท็จจริงต่างๆที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการพิจารณาลงโทษทางวินัยเท่านั้น เป็นเพียงความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐ ไม่กระทบต่อสถานะภาพของสิทธิและหน้าที่ หากเปิดเผยอาจเกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวินัยในการเสนอความเห็น ซึ่งควรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ส่วนเอกสารตามข้อ ๒.๘ ให้ไม่ได้ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และเป็นเอกสารที่ไม่กระทบต่อสถานะภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ถูบทรม ซึ่งหากกรมสอบสวนคดีพิเศษจะเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ ส่วนกรณีเอกสารลำดับที่ ๒.๙ การขอทราบรายละเอียดข้อกล่าวหาและรายละเอียดพฤติการณ์ในการกระทำความผิด เนื่องจากการอยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ผู้ถูบทรมต้องประสานขอทราบรายละเอียดดังกล่าวจากคณะกรรมการสอบสวนโดยตรง

ผู้ถูบทรมมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ผู้ถูบทรมคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้ถูบทรม ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กลุ่มงานตรวจสอบภายในระดับกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๘ เสนอปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีได้ตรวจเอกสารการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษพบว่า มีการสำแดงเอกสารการเบิกจ่ายเป็นเท็จหลายรายการและหลายคณะจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงมีคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๖๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ปรากฏผลการสอบข้อเท็จจริงพบว่า มีเจ้าหน้าที่ที่ผู้ถูบทรมกล่าวหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติตนโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๖๒ ราย รวมทั้งผู้ถูบทรมด้วย สำนักงานปลัดกระทรวง

ยุติธรรมจึงมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๒๖๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ แจ้งให้กรมสอบสวนคดีพิเศษแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๙ ราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นบุคคลที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สอบปากคำพยานบุคคลไว้แล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลในส่วนของผู้ต้องหาที่ที่เหลืออีกจำนวน ๕๓ รายด้วย กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่ง ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่เจ้าหน้าที่ทั้ง ๙ ราย ตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมชี้มูลความผิดให้ทราบ และให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวทำการสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่ที่เหลืออีกจำนวน ๕๓ ราย ตามบัญชีรายชื่อท้ายรายงานการสอบข้อเท็จจริงด้วยแล้ว รวมทั้งมีคำสั่ง ที่ ๔๔๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ให้พักราชการผู้อุทธรณ์ตั้งแต่วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ต่อมาคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๖๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๙๐๔/๑๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรมว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้เพิ่มเติมแล้วปรากฏว่า มีความคลาดเคลื่อนในรายชื่อของพันตำรวจเอก ม. สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๗๑๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้กรมสอบสวนคดีพิเศษแก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงมีคำสั่ง ที่ ๔๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยให้ตัดชื่อพันตำรวจเอก ม. ออกจากการเป็นผู้ถูกกล่าวหา และมีคำสั่ง ที่ ๔๕๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ให้เพิกถอนคำสั่งพักราชการพันตำรวจเอก ม. และให้พันตำรวจเอก ม. กลับมาปฏิบัติราชการในตำแหน่งและสังกัดเดิม หลังจากนั้นสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือถึงกรมสอบสวนคดีพิเศษว่า เมื่อพิจารณาจากรายงานเพิ่มเติมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้ว แม้จะไม่ใช่เหตุให้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเสียไป แต่มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือในข้อเท็จจริงดังกล่าว และอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหารู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงเห็นควรมีการทบทวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเพื่อให้เกิดข้อเท็จจริงที่ถูกต้องชัดเจน พร้อมทั้งเห็นควรยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยเร็ว กรมสอบสวนคดีพิเศษ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ ให้ยกเลิกคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๙ ราย และยกเลิกการสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่อีก ๕๓ ราย และยกเลิกคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๔๕๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม จำนวน ๗ รายการ และกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำนวน ๙ รายการดังกล่าวข้างต้น เพื่อต้องการทราบรายละเอียดข้อกล่าวหา รวมทั้งพฤติการณ์การกระทำผิดที่ถูกกล่าวหาเพื่อการโต้แย้ง ชี้แจง หรือป้องกันสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยผู้อุทธรณ์เชื่อว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล เนื่องจากยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่จะชี้มูลว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจนเป็นเหตุให้ต้องเพิกถอนคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในที่สุด สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมและกรมสอบสวนคดีพิเศษดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลางฯ ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมชี้แจงว่า แม้จะมีคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๙ ราย และยกเลิกการสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่อีก ๕๓ ราย ดังกล่าวแล้ว ขณะนี้สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบว่าผู้ใดมีมูลความผิดประการใดที่จะต้องดำเนินการทางวินัยในเรื่องนี้อย่างใดต่อไปหรือไม่ การดำเนินการเรื่องนี้จะยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษรายการที่ ๒.๑ – ๒.๗ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้จัดทำ และกำหนดชั้นความลับไว้จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลาล้างคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. กรณีผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ปรากฏว่า สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑.๒ ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อมูลผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๑.๔ ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อมูลผู้อุทธรณ์ และรายการที่ ๑.๗ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ๙ ราย รวมทั้งผู้อุทธรณ์ และสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่ ๕๓ ราย แม้กรมสอบสวนคดีพิเศษจะมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่ ๙ ราย และยกเลิกการสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่ ๕๓ รายแล้ว แต่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมยังดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม การดำเนินการทางวินัยเรื่องดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าวในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑.๓ รายการที่ ๑.๕ และรายการที่ ๑.๖ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมแจ้งว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

๒. กรณีผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปรากฏว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒.๘ และรายการที่ ๒.๙ คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๘ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับพันตำรวจเอก ม. โดยเฉพาะการเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์จะกระทบประโยชน์ส่วนได้เสียของพันตำรวจเอก ม. และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร จึงไม่มีเหตุผลที่จะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๙ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ แม้กรมสอบสวนคดีพิเศษจะมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่ ๙ ราย และยกเลิกการสืบสวนข้อเท็จจริงขยายผลถึงเจ้าหน้าที่ ๕๓ ราย แล้ว แต่สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมยังดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม การดำเนินการทางวินัยเรื่องดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าว ในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย แต่โดยที่กรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ประสานขอทราบรายละเอียดข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๙ จากคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยตรง เนื่องจากขณะนั้นเรื่องอยู่ระหว่างการสอบสวนและกรมสอบสวนคดีพิเศษยังไม่ได้มีคำสั่ง ยกเลิกคำสั่ง ที่ ๔๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์กับพวก จึงเป็นกรณีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษยังมิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ และไม่เป็นผู้อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒.๑ – ๒.๗ กรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้จัดทำขึ้นและกำหนดชั้นความลับไว้ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้ออ้างของกรมสอบสวนคดีพิเศษดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษมีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๒ และรายการที่ ๒.๔ อยู่ในความครอบครอง และตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลที่ทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุนำห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖

ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป ดังนั้น กรณีนี้กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงต้องส่งคำขอของผู้อุทธรณ์ให้สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณามีคำสั่งจึงจะเป็นการถูกต้องตามนัยบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๒ และรายการที่ ๒.๔ ที่อยู่ในความครอบครองของกรมสอบสวนคดีพิเศษมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์และบุคคลอื่น เป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย อย่างไรก็ตามข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๒ และรายการที่ ๒.๔ ดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมได้เปิดเผยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยให้ลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อบุคคลอื่นไว้ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีเหตุผลที่กรมสอบสวนคดีพิเศษจะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒.๒ และรายการที่ ๒.๔ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อบุคคลอื่นไว้ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารรายการอื่นที่ร้องขอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม และกรมสอบสวนคดีพิเศษให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๘/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบุดโคลเกี่ยวกับการดำเนินการทางคดี
ตามกระบวนการยุติธรรม

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจนครบาลบุดโคล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบุดโคล ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ คือ

๑. บันทึกการจับกุม
๒. บันทึกคำให้การของผู้กล่าวหา
๓. บันทึกคำให้การของพยาน
๔. บันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์
๕. สำเนาการฝากขัง
๖. บันทึกการขอลปล่อยตัว

สถานีตำรวจนครบาลบุดโคลปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหาที่ ๓ ในคดีเรื่องนี้และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงาน ป.ป.ช. อนุญาตให้ได้เพียงคำให้การของผู้ต้องหาที่ ๓

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบุดโคลดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลบุดโคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำรวจ มีกรณีต้องหาคดีอาญาร่วมกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นพลเรือนปลอมหมายค้นและให้หมายค้นปลอม ผู้อุทธรณ์ถูกจับและถูกขังที่เรือนจำพิเศษธนบุรี ผู้อุทธรณ์ได้ถูกคัดค้านการประกันตัว เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดโดยการเข้าตรวจค้นโดยใช้หมายค้นปลอม หากพบสิ่งของผิดกฎหมายก็จะทำการทุบกรโซก ต่อมาศาลได้สั่งปล่อยตัวผู้อุทธรณ์เนื่องจากพนักงานสอบสวนเห็นว่าพนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจควบคุมตัวผู้อุทธรณ์และต้องส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณา ซึ่งสถานีตำรวจนครบาลบุดโคลได้ส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการ ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งเป็นหน่วยงานใหม่ที่ได้รับมอบกรณีดังกล่าวพิจารณาต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบุดโคล ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ แต่สถานีตำรวจนครบาลบุดโคลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเฉพาะรายการที่ ๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการอื่นๆ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบุดโคลดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ จากศาล สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ได้รับจากสถานีตำรวจนครบาลบุดโคล ขณะนี้ผู้อุทธรณ์ประสงค์ที่จะขอข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ คือ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓

เท่านั้น สำหรับเหตุผลที่ร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปประกอบการโต้แย้งการลงโทษทางวินัยต่อไป

ผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลบุคคโลชี้แจงว่า ขณะนี้เรื่องของผู้ต้องหาที่เป็นพลเรือนได้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการต่อไป สำหรับกรณีของผู้อุทธรณ์เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๙ และมาตรา ๔ พนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่ถูกฟ้องต่อศาล ผู้อุทธรณ์จึงไม่อยู่ในฐานะเป็นจำเลย ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลการดำเนินการเกี่ยวกับคดีอาญาในชั้นการสอบสวนของพนักงานสอบสวน เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างกระบวนการทางคดีที่ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ อาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินคดีต่อไปได้อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

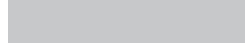

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๙/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐม
เกี่ยวกับข้อมูลสถานที่ทำงานของบุคคล

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๑๒๑๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงประกันสังคมจังหวัดนครปฐมขอตรวจสอบข้อมูลสถานที่ทำงานของนาง บ.

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐมมีหนังสือ ที่ นฐ ๐๐๒๕/๒๐๒๘๘ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลสถานที่ทำงานของนาง บ. เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐมจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๑๐๖๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐม หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ตามหนังสือ ที่ ๒.๑๐๘๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้านาง บ. ในมูลหนี้ที่เกิดจากการกู้ยืม ผู้อุทธรณ์และนาง บ. ได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความต่อหน้าศาลแขวงลพบุรี และศาลมีคำพิพากษาให้นาง บ. จำเลย ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ตามคำพิพากษาศาลแขวงลพบุรีคดีหมายเลขแดง ที่ ๙๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ พิพากษาให้นาง บ. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้อุทธรณ์โจทก์ โดยจำเลยตกลงผ่อนชำระให้กับโจทก์เป็นงวดรายเดือน เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท เริ่มชำระเดือนแรกภายในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไปจนกว่าจะครบ หากผิดนัดถือว่าจำเลยผิดนัดชำระหนี้ในส่วนที่ค้างชำระทั้งหมดและยอมให้โจทก์บังคับคดีได้ทันที ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าเหตุที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งในเรื่องนี้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลแขวงลพบุรี คดีหมายเลขแดงที่ ๙๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ ระหว่างนาง น. โจทก์ นาง บ. จำเลย และได้แถลงขออายัดทรัพย์สินต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี สำนักงานบังคับคดีจังหวัดลพบุรีไว้แล้ว ซึ่งเจ้าพนักงานบังคับคดีได้มีหนังสือแจ้งการอายัดไปยังกรรมการผู้จัดการบริษัท โรงงานผลิตภัณฑ์อาหารไทย จำกัด ซึ่งบริษัท โรงงานผลิตภัณฑ์อาหารไทย จำกัด ไม่ได้ส่งเงินที่ขออายัดและไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบ เจ้าพนักงานบังคับคดีจึงมีหนังสือสอบถามผลการอายัดเงินไปยังกรรมการผู้จัดการบริษัท โรงงานผลิตภัณฑ์อาหารไทย จำกัด ซึ่งบริษัท โรงงานผลิตภัณฑ์อาหารไทย จำกัด ได้รับหนังสือดังกล่าวไว้แล้ว แต่ไม่ได้ตอบกลับหนังสือดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะอายัดทรัพย์สินของจำเลยจึงได้ขอตรวจสอบสถานที่ทำงานของจำเลยต่อสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐม นอกจากนี้มูลหนี้ที่โจทก์ได้ฟ้องต่อศาลนั้น มิใช่เป็นมูลหนี้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจให้กู้ยืม

แต่อย่างไรเพราะโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ที่ห้างสรรพสินค้าบิ๊กซี สาขาหลวงพ่อ และข้อมูล
ที่ผู้ถูกร้องขอตรวจสอบจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐม ผู้ถูกร้องมีความประสงค์เพียงขอทราบ ว่า นาง บ.
ลูกหนี้ได้ทำงานอยู่ที่ใด เนื่องจากผู้ถูกร้องมีความจำเป็นที่จะนำข้อมูลดังกล่าวใช้เป็นเอกสารยืนยันต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี
เพื่อดำเนินการอายัดเงินของลูกหนี้หรือร้องขอต่อศาลเพื่อให้บริษัท โรงงานผลิตภัณฑ์อาหารไทย จำกัด รับผิดชอบต่อผู้ถูกร้อง
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๑๒ ต่อไป ผู้ถูกร้องจึงมีหนังสือ ที่ ๒.๑๒๑๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗
ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงประกันสังคมจังหวัดนครปฐม ขอตรวจสอบข้อมูลสถานที่ทำงานของนาง บ. แต่สำนักงานประกันสังคม
จังหวัดนครปฐมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐมมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานประกันสังคม
จังหวัดนครปฐมชี้แจงว่า สำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐมไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐม ได้มาตามพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กฎหมายกำหนดไว้

๒. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะเปิดเผยต่อบุคคลภายนอก

๓. หากผู้ถูกร้องได้รับข้อมูลข่าวสารไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่าง
นายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้
สำนักงานประกันสังคมเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคม
ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

๔. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินเป็น
วัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง เจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้
เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอที่สำนักงานฯ จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับสถานที่ทำงานของนาง บ. ที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคมแก่ผู้ถูกร้องต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอ คือ สถานที่ทำงานของนาง บ. เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกัน
สังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
ดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอกและหากผู้ถูกร้องได้รับข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงาน of ลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่าง
นายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้
สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงาน
ประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้
ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรงการบังคับชำระหนี้ของผู้ถูกร้องเป็นความสัมพันธ์
ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้
เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้ถูกร้องได้รับข้อมูล
ข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย
ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้อง
ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๐/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับเรื่องการขอให้
พิจารณามูลความผิด และบันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีหนังสือ
ที่ สค ๐๒๐๑.๐๑๔/๗๙๑ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ร้องขอข้อมูลข่าวสารเพื่อ
ประกอบการพิจารณาร้องทุกข์กล่าวโทษ และเพื่อจัดเตรียมข้อมูลในเบื้องต้นเพื่อชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่มี
พยานบุคคลได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของกระทรวงสาธารณสุขเรื่องการดำเนินการ
ประกวดราคาซื้อและติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สค ๐๒๐๑.๐๕/๕๙๗ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช.
พร้อมเอกสารแนบทั้งหมด

๒. คำให้การของพยานที่กล่าวพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ สค ๐๒๐๑.๐๕/๗๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้อนุมัติและมอบให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการตามพระราช
บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาและวินิจฉัยตามอำนาจ
หน้าที่แล้วเห็นว่า

๑. อำนาจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในเรื่องดังกล่าว เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงสาธารณสุข การที่ผู้อุทธรณ์
ขอเอกสาร “หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ลับ ด่วนที่สุด ที่ สค ๐๒๐๑.๐๕/๕๙๗ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐” ซึ่งเป็น
เอกสารที่สืบเนื่องมาจากเรื่องที่กระทรวงสาธารณสุขได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการ
กระทรวงสาธารณสุข ๕ ราย ในกรณีที่ถูกลงโทษว่าได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา และได้
เสนอต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้ยกเลิกการประกวดราคา ไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ
พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ที่มีนาย ม. เป็นประธานกรรมการสอบสวน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
อย่างร้ายแรงได้รายงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเพื่อพิจารณา และปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้รายงานรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขในขณะนั้น (นาย ว.) และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือแจ้งประธานกรรมการ
ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป เห็นว่าตามหนังสือ “กระทรวงสาธารณสุข ลับ ด่วนที่สุด ที่ สค
๐๒๐๑.๐๕/๕๙๗ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐” เรื่อง ขอให้พิจารณามูลความผิดแก่ข้าราชการการเมืองและข้าราชการ
ระดับสูง ซึ่งแจ้งประธานกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว เป็นเพียงการรายงานเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการ
ตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น มิได้กล่าวหาหรือระบุชื่อผู้อุทธรณ์มีความผิดเกี่ยวกับการเสนอให้ยกเลิกการประกวดราคา
หากพิจารณาถ้อยคำตามหนังสือฉบับดังกล่าว ได้ระบุแต่เพียงว่า “ได้รับการยืนยันจากพยานบุคคลอีก ๒ ราย เช่นกัน อีกทั้ง
ยังปรากฏข้อเท็จจริงในการยกเลิกการจัดซื้อและติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ด้วย ซึ่งพฤติการณ์ของข้าราชการการเมืองและ

ข้าราชการระดับสูงดังกล่าว หากเป็นจริงก็จะมีมูลความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒” ซึ่งจุดประสงค์ในการแจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว ก็เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบข้าราชการการเมือง สำหรับข้าราชการมิได้ระบุว่าข้าราชการประจำระดับสูงเป็นบุคคลใด เนื่องจากข้อเท็จจริงยังไม่อาจจะระบุชื่อบุคคลได้

เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้ถูกสอบสวนในกรณีดังกล่าว จึงเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยังมิได้เป็นคู่กรณีที่จะมีสิทธิยื่นคำขอหรือเป็นผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเพราะว่าถูกกระทบกระเทือนสิทธิตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากยังมิได้ถูกเป็นผู้ถูกกล่าวหาในการสอบสวนทางวินัยในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับขณะนี้เรื่องดังกล่าวอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากกระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยข้อมูลพยานบุคคลดังกล่าว อาจเป็นการก้าวล่วงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๒. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอคำให้การของพยานบุคคลที่กล่าวหาตบถึงผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นประเด็นที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงนั้น

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามบันทึกคำให้การพยานบุคคลที่ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนที่สนาย ม. เป็นประธานกรรมการสอบสวน ในเรื่องที่ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุข ๕ ราย ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีการดำเนินการประกวดราคาซื้อและติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ฯ การให้ถ้อยคำของพยานดังกล่าวเป็นการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบข้อ ๑๙ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พยานผู้ให้ถ้อยคำดังกล่าวจึงควรได้รับการปกป้องคุ้มครองจากผู้บังคับบัญชาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลพยานบุคคล อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแนวทางการวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ สค ๕/๒๕๔๗ ที่ สค ๔๘/๒๕๕๐ และ ที่ สค ๕๑/๒๕๕๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๑๔/๑๒๕ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขโดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสีย และได้รับผลกระทบจากข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สืบเนื่องจากการดำเนินการประกวดราคาซื้อและติดตั้งคอมพิวเตอร์ฯ ตามโครงการจัดทำระบบคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารข้อมูลข่าวสาร ด้านการเงินการคลัง และข้อมูลโรงพยาบาลของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข วงเงิน ๙๑๑,๗๘๔,๐๐๐ บาท เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาพิจารณาเห็นควรยกเลิกการประกวดราคา และให้ดำเนินการประกวดราคาใหม่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงหลายคณะทำการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และผู้อุทธรณ์ได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงชุดหนึ่งด้วย ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๐๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๐๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อสอบสวนคณะกรรมการดำเนินการประกวดราคาซื้อและติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ฯ ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องการดำเนินการประกวดราคาซื้อและติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ฯ ในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งดังกล่าวปรากฏว่า มีพยานบุคคล ๓ ราย ซึ่งเคยร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงชุดที่ผู้อุทธรณ์เป็นประธาน ได้ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่าง

ร้ายแรงกล่าวหาว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกลงโทษ ผู้ถูกลงโทษมีพฤติกรรมซ้ำนำหรือขอร้องให้พยานทำสำนวนการสอบสวนในลักษณะที่สามารถยกเลิกการประมวลราคาซื้อและติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ดังกล่าวได้ เนื่องจากถูกนักการเมืองร้องขอมา แต่พยานบุคคลดังกล่าวไม่ยินยอม คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ใช้ถ้อยคำพยานดังกล่าวเป็นหลักฐานในการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้รายงานผลการสอบสวนต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุขโดยเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหามีความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรงสมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เห็นควรงดโทษโดยให้ทำคำสั่งว่ากล่าวตักเตือน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรณีกระทันหันจึงมีคำสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนเพิ่มเติมแล้วยังคงเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงมีคำสั่งให้ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ส่วนกรณีที่ปรากฏตามรายงานการสอบสวนว่า มีพยานบุคคลบางรายให้ถ้อยคำพาดพิงถึงฝ่ายการเมืองและข้าราชการระดับผู้บริหารของกระทรวงสาธารณสุขว่า มีส่วนเกี่ยวข้องและขอให้ช่วยสนับสนุนให้ผู้มีอำนาจยกเลิกการประมวลราคาครั้งนี้ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่า หากเป็นจริงก็จะมีมูลความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเสนอให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาและสั่งการให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการแล้ว ผู้ถูกลงโทษเห็นว่า การที่พยานบุคคลบางรายไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงกล่าวพาดพิงถึงผู้ถูกลงโทษ และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ใช้ถ้อยคำพยานดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามแบบ สว. ๓ ทั้งกระทรวงสาธารณสุขได้แจ้งผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงในส่วนที่พยานบุคคลดังกล่าวได้พาดพิงถึงผู้ถูกลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการด้วยนั้น ทำให้ผู้ถูกลงโทษได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ผู้ถูกลงโทษจึงร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ต่อสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขแต่สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ถูกลงโทษจึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกลงโทษร้องขอคือ หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ลับ ส่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๕๙๗ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมเอกสารแนบทั้งหมด และคำให้การของพยานบุคคลที่กล่าวพาดพิงถึงผู้ถูกลงโทษ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างกระบวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้จะเป็นอุปสรรคต่อการไต่สวน อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหากผู้ถูกลงโทษเห็นว่าผู้ถูกลงโทษได้รับผลกระทบหรือได้รับความเสียหายจากข้อมูลดังกล่าว ผู้ถูกลงโทษก็สามารถใช้สิทธิโต้แย้งตามกระบวนการที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกลงโทษร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้ถูกลงโทษทราบในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

